

ஸ்ரீ முகவுரை.

கார் நாற்பது என்பது சங்கத்துத் தொகை நூற்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பனவற்றுண் மூன்றாவதாகிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கிற் சேர்ந்தது. இப்பதினெண் கீழ்க்கணக்கிற் சேர்ந்த நூற்கள பதினெட்டில் பதினேழு நூற்கள் இன்னவை என நன்கு துணியப்பட்டு வந்தன. ஒன்று மாதிரம் அங்ஙனம் இன்னதொரு துணிந்துரைக்கக் கூடாததா யிருந்தது. அப் பதினெட்டு நூற்களையுங் குறிக்கும் வெண்பா வருமாறு :

“நாலடி நான்மணி நானாற்பதின்னைமும்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூல
மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.”

அந்நூல் இன்னதெனக் கொள்ளவேண்டி இவ் வெண்பாவினுக்குப் பலரும் பலவாறு பொருள் கூறிவந்தனர். சிலர் இவ் வெண்பாவின் நுழைபடியிலுள்ள கைநிலை என்னுஞ் சொல்லே நோக்கிக் ‘கைநிலை’ என்னு நூலே அஃதெனக் கூறி அத்தொகையைச் சரிப்படுத்தினர். யான் அவர் கருதலைப் பின்பற்றிக் களவழி நூற்பதின் முகவுரையில் அங்ஙனம் பதினெட்டு நூற்களைக் குறித்தேன்.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. O. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்களுக்குக் கிடைத்த திருமேனி இரத்தினக் கலிராயரவர்களது ‘இன்னிலை’ என்னு நூலின் எட்டுப் பிரதியினால் அக்கருத்தும், இவ்விஷயத்தில் மற்றையோர் கொண்டிருந்த கருத்துகளும் தவறானவை என்பது நன்கு விளங்கியது. அவ் வேட்டுப் பிரதியில் அவ்வெண்பாவின் பாடம் அடியில் வருமாறு காணப்படுகின்றது.

“நாலடி நான்மணி நானாற்பதைந்தினைமும்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூல
மின்னிலை காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
நன்னிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.”

முற்காட்டிய பாடத்தினும் 'இன்னிலை' என்னுஞ் சொல் இருப்பினும் அஃது ஒரு தூலென்பது முன் தெரியாமல் இருந்தமையின் அதனை அடைமொழி எனக் கொண்டு பொருள் கூறிவந்தனா.

ம-ா-ா=பூரீ திரு. செல்வகேசவராய முதலியார் அவர்கள், M. 1. தாம் உரையோடு சென்ற வருஷம் பதிப்பித்த ஆசார்க்கோவையின் முகப்பில் அப் பதினெட்டு நூற்களுக்கும் அவ்வெண்பாவில் வைத்த முறைப்படி எண் கொடுத்து அவற்றைப்பற்றித் தனித்தனி விளக்கிக் கூறியுள்ள இடத்தில், 'இன்னிலை' என்னு தூலை அம் முறைப்படியே 16-வது எண்ணில் வைத்து அதைப்பற்றி அடியில் வருமாறு கூறியிருக்கின்றனர்.

"16. இன்னிலை - பொய்கையார் பாடியது. மதுரையாசிரியர் பூதனார் தொகுத்தது. கடவுள் வாழ்த்து பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றியது. அறப்பால் பத்தும் பொருட்பால் ஒன்பதும்-இன்பப்பால் பன்னிரண்டும் வீட்டிலககப்பால் பதினான்கும் ஆகிய நாற்பத்தைந்து வெண்பாக்களை யுடையது." ஆனால் அவர்கள் அவ்வெண்பாவின் பாடத்தை முதற் காட்டிய விதமாகவே கொண்டு அவ்விளக்கத்தின் தலைப்பிற் குறித்திருக்கின்றார்கள்.

இதுகாறும் இன்னதென விளங்காம லிருந்த அந்தால் இவ வாற்றால் இன்னதென நன்கு விளங்கியது. ஆதலின் அப் பதினெட்டு நூற்களையு மாணவர்கள் சரியானபடி யுணரும் பொருட்டு மீண்டும் அவற்றை எண்டுக் குறிக்கின்றேன்.

1. நாலடியார்.	10. திணைமலை நூற்றைம்பது.
2. நான்மணிக்கடிகை.	11. திருக்குறள்.
3. இனியவை நாற்பது.	12. திரிகடுகம்.
4. இன்னா நாற்பது.	13. ஆசார்க்கோவை.
5. கார் நாற்பது.	14. பழமொழி.
6. களவழி நாற்பது.	15. சிறுபஞ்சமூலம்.
7. ஐந்திணை ஐம்பது.	16. இன்னிலை.
8. ஐந்திணை எழுபது.	17. முதுமொழிக்காஞ்சி.
9. திணைமொழி ஐம்பது.	18. ஏலாதி.

அவ வன்னிலை என்னு தூலின் இரண்டு செய்யுட்களை எண்டுக் குறிக்கின்றேன்.

“வேலற் றரீஇ விரிசடைங் பெம்மான்
வாலிழை பாகத் தமரிய கொழுவேற்
கூற்றங் கதழ்ந்தெறி கொன்றையன்
கூட்டா வுலகங் கெழீஇய மலிந்தே.”

இஃது அந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்து. பாரதம் பாடிய பெருங் தேவனார் பாடியது.

“அன்மமரிற் சொற்ற வறபுறவீழ் தீக்கழுது
மன்றுயாநது போந்த வகைதேர்மின்--பொன்றா
அறமறிந்தோன் கண்ட வறம்பொருள்கேட் டல்லன்
மறமொறுக்க வாய்த்த வழக்கு.”

இஃது அந்நூலின் பாட்கள் நான்கனுள் முதற்பாலாகிய அறத் துப்பாலின் முதற் செய்யுள்.

இக் கார் நாற்பது பழைய வுரையோடு முன்னே சண்முகச்சந்தர் முதலியாரவர்களால் அச்சிடப்பட்டது. ஆனால் அதில் முதல் இரு பத்திரண்டு செய்யுள்களும் ஈற்று இரண்டு செய்யுள்களும் ஆக இருபத்துநான்கு செய்யுள்களுக்கே அவவுரை காணப்படுகின்றது. இடையிலுள்ள பதினாறு செய்யுள்களுக்கு உரை காணப்படவில்லை. அவவுரை பொழிப்புரை. அவவுரை இயற்றியவர் இன்னொருவரென்று தெரியவில்லை. அவவுரையைத் தழுவி அவவிருபத்துநான்கு செய்யுள்களுக்கும் பதவுரையும் விசேடவுரையும் எழுதினேன்.

உரையில்லாத அப்பதினாறு செய்யுள்களிற் பல பிழைபட்டிருந்தன. எனக்குக் கிடைத்த வேறு இரண்டு கை எழுத்துப் பிரதிகளிலும் மேற்கண்ட இருபத்து நான்கு செய்யுள்களுக்கே உரையிருந்தது. ஆனால் அவவேடுகளால் உரையில்லாத செய்யுள்களிற் பன்னிரண்டு செய்யுள்களின் திருத்தமான பாடங் கிடைத்தது. அது கொண்டு அப்பன்னிரண்டு செய்யுள்களுக்கு உரை எழுதினேன். ம-௩௩-புரீ T. T. கனகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், B. A., தம்மிடமிருந்த கை யெழுத்துப் பிரதியைக் கொண்டு எஞ்சிய (29, 30, 31, 32 ஆகிய) நான்கு செய்யுள்களின் திருத்தமான பாடத்தைத் தெரிவித்து அவற்றிற்கு ஒருவாறு உரையும் கூறினார்கள். அதுகொண்டு அந்நான்கு செய்யுள்களுக்கும் உரை எழுதி இந்நூலின் உரையை முடித்தேன். நான் சென்று கேட்டவுடன் இங்ஙனம் உதவிபுரிந்த

மேற்படி பிள்ளையவர்களுக்கு யான் என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைப் புரிகின்றேன். இதிற் காணப்படும் பிழைகளை நண்பர்கள் அன்போடு தெரிவிப்பார்களாயின் மறு பதிப்பில் அவற்றை அவர்கள் பெயர்களுடன் வெளியிடுவதோடு அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த வந்தனத்தையும் புரியுங் கடப்பாடுடையேன்.

இங்ஙனம் :

கா. ர. கோ.

கார் நாற்பதின் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		கருவினை	8	புணர்தரு	10
அலவன்க	31	கல்பயில்	15	பொ	
அறைக்கலிரு	14	கா		பொங்கரு	24
ஆ		கார்ச்சேணிகந்த	25	பொருகடல்	1
ஆடுமகளிரின்	3	சி		பொறிமாண்	17
இ		சிரல்வாய்	29	ழ	
இகழுநர்ச்	4	சே		மண்ணியன்	7
இமிழிசைவான	23	செல்வந்தரல்	12	ழ	
இளையரு	19	சென்றநங்காதலர்	28	முருகியம்போல்	23
எ				மை	
எல்லாவினை	20	திருந்திழாய்	13	மையெழி	11
ஏ				வ	
எந்தெழி	11	தோ		வந்தனசெய்	32
க		தொடியிட	5	வரிநிறப்பாதிரி	3
கடனீர்முகந்த	27	ந		வரைமல்க	25
கடாவுக	26	நச்சியார்	6	வா	
கடுங்கதிர்	2	நலமிகு	22	வானேறு	9
கண்டிராண்டு	20	நா		வி	
கருங்கடன்	30	நாஞ்சில்வலவ	16	விரிதிரைவான	27
கருங்கால்	21	பு		வி	
கருங்குயில்	13	புகர்முகம்	30	வீறுசால்	17

கடவுள்துணை.

கார் நாற்பது

மூலமும் உரையும்.

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறிஇயது.

1. பொருகடல் வண்ணன் புனைமார்பிற் றூர்போற்
ற்றுவில் விலங்குகன்றித் தீம்பெயல் வீழ
வருது மெனமொழிந்தார் வாரார்கொல் வானங்
கருவிருந்தா லிக்கும் பொழுது.

(பதவுரை.) பொரு - அலைகளை வீசுகின்ற, கடல்வண்ணன்
கடல்போன்ற கருநிறத்தினையுடைய பெருமான், மார்பில் - தனது
மார்பில், புனை - அணிந்துள்ள, தார்போல் - மாலையைப்போல்,
வானம் - மேகமானது, திரு வில்-அழகாகிய இந்திரவில்லை, விலங்கு
ஊன்றி - விலங்காக ஊன்றி, தீம் பெயல் - (கன்னிடத்திருந்து)
இனிய நீர்த்தாரைகளை, வீழ - வீழ்விக்கையில், வருதும் என - வரு
வோம் என்று, மொழிந்தார் - சொன்னதலைவா, வானம் - (அங்ங
ன்மே) அம்மேகம், கருவிருந்து - கருவினைக்கொண்டிருந்து, ஆலிக்
கும்பொழுது-துளிகளைச் சொரிகையில், வாரார்கொல் - வாராரோ,
(வருவார்).

(விசேடவுரை.) பொருகடல் - வினைத்தொகைநிலத்தொடர்.
கடல்வண்ணன் என்றது திருநாதரை. ஊன்றி என்னும் வினையெச்
்சம் வீழ என்னும் வினையெச்சத்தைக்கொண்டு முடிந்தது. 'வீழ' என்

பது வீழ்வீக்க என்னும் பிறவினைப் பொருளில் வந்த தன்வினை வினையெச்சம். கடல்வண்ணன் மார்பிற்றார் இந்திரவில் விலங்காக ஊன்றற்குவமை. விலங்காக ஊன்றுதல்-குறுக்காக ஊன்றுதல். வருதும் என்பது துமீற்றதுத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று; இது தலைவன் கூற்றாகக் கூறப்பட்டமையின் தனித் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றென்க. கருவிருந்து என்றவிடத்து இரண்டனுருபும், கொண்டு என்னும் வினையும் வருவித்தது இசையெச்சம்; அவவுருபும் பயனுந் தொக்கதொகையன்று. ஆலிக்கும் என்னும் பெயரெச்ச வினையில் ஆலி என்னும் பெயர்ச்சொல் பகுதி. ஊன்றி என்னும் வினையெச்சத் திற்கும் வினைமுதல் வேண்டுமாகலின் வானம் என்பது அதற்கு முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. (க)

இதுவுமது.

2. கடுங்கதிர் நல்கூரக் கார்செல்வ மெய்த
நெடுங்காடு நேர்சினை யீனக்—கொடுங்குழை
யின்னே வருவர் நமரென் றெழில்வான
மின்னு மவர்தூ துரைத்து.

(ப - ரை.) கொடுங்குழை - வளைவாகிய காதணியையுடையாய்! எழில் வானம்-அழகினையுடைய மேகம், கடுங்கதிர்-கொடுமையாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியன், நல்கூர - வறுமையடையவும், கார் - கார்காலம் செல்வம் எய்த - செல்வம் பெறவும், கொடுங்காடு - பெரிய காடு, நேர்-தன்பாற் பொருந்திய, சினை ஈன-பூவரும்புகளை ஈனவும் (வருது), நமர்-நமது தலைவர், இன்னே வருவர் என்று-இப்பொழுதே வருவாரென்று, அவர் தூது உரைத்து - தூதாகி (அவரது வருகையைத்) தெரிவித்து, மின்னும் - மின்னாநின்றது.

(வி - ரை.) கடுங்கதிர், கொடுங்குழை என்னு மிரண்டும் பன் புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அண்மொழித்தொகைப் பெயர்கள்; இவை விரியின் கடுமையாகிய கதிர்களையுடையான், கொடுமையாகிய

கார் நாற்பது மூலமும் உரையும்.

குழையையுடையாள் என்றும். கூட, எய்த, ஈன என்பன செவ்
வெண்; இவ்வெண் ஈண்டு வினையொடு வந்தது. வந்து, ஆகி என்
பன தந்துரைக்கப்பட்டன; இவை சொல்லெச்சங்கள். நமர் - பொரு
ளடியாய்ப் பிறந்த பெயர்; இதில் நாம்-பகுதி, அது நம் எனத் திரிந்
தது. செய்யும் என்னு முற்று ஈண்டு நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது.

பருவங்கண்டிந்த தலைமகளாற்றல் வேண்டித் தோழி
தனதாற்றமை தோன்ற வுரைத்தது.

3. விரிநிறப் பாதிரி வாட வளிபோழ்ந்த
விளமணற் றண்புறவி னுனி—புரள
வுருமிடி. வான மிழியு மெழுமே
நெருந லொருததி திறத்து.

(ப - ரை.) உரும் இடி வானம் - இடி இடியாநிற்குமே மேகம்,
நெருநல் - நேற்றிலிருந்து, ஒருத்தி திறத்து-ஒருத்தியிடத்து (அவன்
உருந்தும்படி), விரிநிறம் - விரிநிறத்தையுடைய, பாதிரி வாட -
பாதிரிப்பூ வாடவும், வளி போழ்ந்த - காற்றினால் ஊடறுக்கப்பட்ட,
இள மணல்-இளமணலையுடைய, தண் புறவின்-தண்ணிய காடுகளில்,
ஆலி புரள-ஆலாங்கட்டி புரளவும், இழியும்-இழியாநின்றது; எழும்-
ஈ.

(வி - ரை) ஒருத்தி திறத்து என்றதற்கு தனியாளிடத்து
என்றுரைத்தலுமாம். 'அந்தோ இதற்கு என்செய்வேன்' என்பது
இசையெச்சம். (க.)

தோழி பருவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்தியது.

4. ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை யணிகொளாக்
காடுங் கடுக்கை கவின்பெறப் பூத்தன
பாடுவண் தோம் பருவங் பனைத்தோளி
வாடும் பசுலை மருந்து.

(ப - ரை.) பணைத்தோளி - மூங்கில்போன்ற தோளையுடையாய்! மஞ்ஞை - மயில்கள், ஆடும் - கூடதாடும், மகளிரின் - மாதாபோல, அணி கொள - அழகு பெறவும், காடும் - காடுகளும், கவின் - பெற - அழகு பெறவும், கடுக்கை - கொன்றைமலாகள், பூத்தன - பூத்தன; பாடு வண்டு - பாடுகின்ற வண்டிகள், ஊதும் - அப்பூக்களில் ஊதாநின்றன; (ஆதலால்), பருவம் - இப்பருவமானது, வாடும் - நீ வருந்துதற்குக் காரணமாகிய, பசலை - பசலை நிறமாகிய நோயைப் போக்குதற்கு, மருந்து - மருந்தாகும்.

(வி - ரை.) மயில்கள வாளா இருக்குங் காலத்தைவிடத் தோகைகளை விரித்தாடுங் காலத்திலே மிகவும் அழகாயிருக்கும்; ஆகையால், 'ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை யணிகொள்' என்றதற்குக் 'கூத்தாடு மாதரைப்போல மயில்களாட' என்பதே கருத்தாமெனக் கொள்க. மகளிரின் என்பதில் இன் ஒப்புப்பொருளாகிய 'நீதனுருபு. பாடு வண்டு - வினைத்தொகையிலேதொடர். ஊதும் - ஈண்டு நிகழ்காது. முணர்த்தியது. பருவம் - இவற்றிற் கெல்லாங் காரணமாகிய இப்பருவம் என்க. பசலை மருந்து-பசலைக்கு மருந்து என்க. பருவத்தை மருந்தாக உருவகஞ் செய்ததற் கேற்பப் பசலை என்றதற்குப் பசலையாகிய நோய் எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. (ச)

இதுவுமது.

5. இகழுநர்ச் சொல்லஞ்சிச் சென்றார் வருதல்
பகழிபோ அண்கண்ணாய்! பொய்யன்மை யீண்டைப்
பவழஞ் சிதறி யவைபோலக் கோபம்
தவழந தகைய புறவு.

(ப - ரை.) பகழிபோல் - அம்புபோன்ற, உண் கண்ணாய் - மையுண்ட கண்ணையுடையாய்! ஈண்டை - இவ்விடத்து, புறவு - காடுகள், சிதறியவை பவழம்போல - சிதறியிருப்பனவாகிய பவழங்கள்போல, கோபம் - இந்திரகோபங்கள், தவழும் - தவழாநிற்கும்,

தகைய - தன்மையை யுடையனவாயின; (ஆதலால்), சென்றார் - பொருட்குச்சென்ற நந்தலைவர், இகழுநர் - இகழ்பவர்களுடைய, சொல் அஞ்சி - சொல்லுக்குப் பயந்தது, வருதல் - வருவது, பொய் அன்மை - பொய்யல்லாமையாகும்.

(வி - ரை.) இகழுநர் என்பதில் இகழ் - பகுதி, உ - சாரியை, ந் - பெயரிடைநிலை, அர் - பல்பால் விதி; இஃதீண்டுக் குறிப்பு வினைப்பெய ராயிற்று. சென்றார் என்பது தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். பவமுஞ் சிதறியவை என்பதைச் சிதறியவை பவமும் என மாற்றிக்கொள்க; இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். சிதறியவை - வினையாலணையும் பெயர். (அ)

இதுவமுது.

6. தொழிற் வாற்று தொலைந்ததோ னோக்கி
வடுவடை போழ்ந்தகன்ற கண்ணாய்! வருந்தல்
கடிதிடி வான முரறும நெறியிடைச்
சென்றாரை நீடிவ்மி னென்று.

(ப - ரை.) வடு - மாவடுவை, இடை போழ்ந்த - இடையிற் பிளந்தாற்போன்ற, அகன்ற - விசாலமாகிய, கண்ணாய் - கண்களையுடையாய்! கடிது இடி வானம்-கடிதினிடிக்ருமேகம், நெறியிடைச் சென்றாரை - (நெடிய) வழியிற்சென்ற நந்தலைவரை, நீடிவ்மின் - தாமதஞ் செயன்மின், என்று - என்று சொல்லி, உரையும் - முழங்குநின்றது; (ஆதலால்), தொடி இட-வளையல்களை யிடுதற்கும், ஆற்ற-ஆற்றாதனவாய், தொலைந்த - தளர்ந்த, தோள் நோக்கி-தோளைப்பார்ந்து, வருந்தல் - வருந்தற்க.

(வி-ரை.) உரறல்-ஒலித்தல்; இஃது இப்பொருளாதலை “உரு - முரறுகருவிய பெருமலை” என்னு மலைபடுகடாத்தின் முந்தாற்றைப் பத்தேழாம் அடியின் உரையால் அறிக. தொடி - தொடுக்கப்படுவது;

இதில் இ - செயப்படுபொருண்மை விருதி. இடவும் என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை செய்யுள் விகாரமாய்த் தொக்கது. ஆற்றா - வினையெச்சப்பொருளில்வந்த பலவிற்படர்க்கை வினைமுற்று. போழ்ந்த அசன்ற என்னுந் தொடர், நிலைமொழியீற்றகாங்கெட்டுப் போழ்ந்தகன்ற என்றாயிற்று. வருந்தல் - எதிர்மறைப் பொருளில் வந்த அல்லீற்று வியங்கோண் முற்று. வானம் - இடவாகுபெயர். உரறும் என்னுஞ் செய்யுமென் முற்று ஈண்டு நிகழ்காலத்தை யுணர்த்திற்று. நீடின மின் என்பதில் நீடி - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இல் - எதிர்மறை விருதி, லகரம் நகரமானது சந்தி, இவை யனைதது மோர்பகுதி, மின் - ஏவற்பன்மைவிருதி. (சு)

இதுவுமது.

7. நச்சியார்க் கேதலு நண்ணுர்த் தெறுதலுந்
தற்செய்வான் சென்றார் தருஉந் தளரியல்!
பொச்சாப் பிலாத புகழ்வேள்வித் தீப்போல
வெச்சாரு மின்னு மழை.

(ப - ரா.) தளர் இயல்-தளர்ந்த இயல்பினையுடையாய்! பொச்சாப்பு இலாத - (வைதிகர் யாவராலும் என்றும்) மறக்கப்படுதலில்லாத, புகழ் - புகழையுடைய, வேள்வித் தீப்போல - வேள்வியின் தீயைப்போல, எச்சாரும்-எல்லாப் பக்கங்களிலும், மின்னும்-மின்னாநின்ற, மழை - மேகம், நச்சியார்க்கு - தம்மை விரும்பினவர்களுக்கு, ஈதலும் - கொடுத்தலும், நண்ணார் - பகைவர்களை, தெறுதலும் - அழித்தலும் (ஆகியவிரண்டும்), தற்செய்வான் - தம்மை நிலைநிறுத்தாதற்பொருட்டாம் என்று கருதி, சென்றார் - (பொருளைநாடிச்) சென்ற நந்தலைவரை, தரும் - கொண்டுவந்து தரும்

(வி - ரா.) நச்சியார், நண்ணார், சென்றார் என்பன வினையாநிலையும் பெயர்கள். தற்செய்வான் என்பதில் தன் என்பது பன்மை வாய்பாட்டில் - - - வந்த வழுவமைதி. செய்வான்

என்பது வானீற்று வினையெச்சம். 'ஆம் என்று கருதி' என்பது இசையெச்சம். தளரியல்-வினைத்தொகைநிலைப்புறத்துப் பிறந்த அன் மொழித் தொகைப்பெயர்; இது விரியின் தளர்ந்த வியல்பினையுடையவன் என்றும். பொச்சாப்பு - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினைத் தொழிற்பெயர். தருஉம் என்னும் இன்னிசை யளபெடை ஈண்டலகுபெற்றது. செய்யுளிசை யளபெடை எங்கும் அலகுபெற்றே வருமெனவும், இன்னிசை யளபெடையும் சொல்லிசை யளபெடையும் அலகு பெற்றும் பெறுதும் வருமெனவுக் கொள்க. பொச்சாப்பிலாத புகழ்வேள்வித்தீ எச்சாரும் விளங்குதல் போல எச்சாரு மின்னுமழை என்க. மின்னும் - பெயரெச்சவினை. 'தளரியலாய்' என்றும் பாடம். (எ)

8. மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னுபுகழ் வேண்டிப் பெண்ணிய நல்லாய்! பிரிந்தார் வரல்கூறும் கண்ணிய லஞ்சனந் தோய்ந்தபோற் காயாவு நுண்ணருமபு பூத்த புறவு.

(ப - ரை.) பெண் இயல் நல்லாய் - பெண்களுக்கு இன்றியமையாத இயலையுடைய நல்லாய்! கண் இயல் - கண்ணுக்கியற்றப்பட்ட, அஞ்சனம் தோய்ந்தபோல்-மைதோய்ந்தாற்போல, காயாவும்-காயாக்களும், நுண் அரும்பு - சிறிய அரும்புகளை, பூத்த - தோற்றுவித்த, புறவு - காடுகள், மண் இயல் ஞாலத்து - மண்பொருந்திய பூமியில், மன்னு புகழ் வேண்டி-நிலைநிற்கும் புகழைவிரும்பி, பிரிந்தார் வரல் - (பொருளின் பொருட்டிப்) பிரிந்த நந்தலைவர் வருதலை, கூறும் -

(வி - ரை.) 'நீ வருந்தற்க' என்பது இசையெச்சம். ஞாலம் - பூமி; மண்ணியல் என்றது இனச்சுட்டில்லாத அடை என்க; என்னை? பொன் முதலியன இயன் ஞாலம் வேறு இன்மையின்

இதனைத் தன்னோடியைப்பின்மை நீக்கிய விசேடணம் எனவுங் கூறுப. ஞாலத்துள் அப்பு முதலிய பிற பூதங்களின் கூறுகளு முளவேனு மிக்கிருப்பது பிருதிவியின் கூறுகளின் 'மண்ணியன் ஞாலம்' என்றார்; இதுபற்றியே வடமொழியாளரும் ஞாலத்தைப் பிருதுவி என்று கூறுப. மண்ணியல் என்றது எழுவாய்த்தொடா; இதனை மண்ணு லியன்ற எனப் பொருள்கொண்டு மூன்றன்றொகை யென்றலுமாம். பெண்ணியல் - பெண்களுக்குரிய இலக்கணம்; அது நாணுடைமை; அதனை, "உயர்நாணியல்பினை" என்றதனாலறிக. "காமுற்ற, பெண்ணுக் கணிகல் நாணுடைமை" என நாணைப் பெண்களுக்குக் கணியாகக் கூறினர் திரிகடுக தூலாசிரியர். சண்டுப் பெண் என்றது சாதி யொருமை. 'பெண் இயல்' என்பதற்குப் 'பெண்டன்மை இயன்ற' என்றுரைத்தலுமாம்; இப்பொருளிற் பெண் என்பது பெண்ணின் தன்மைக்கானமையின் பொருளாகுபெயர். பிரிந்தார் வரல் - எழு வாய்த்தொடர். கண்ணியல் என்பது நான்கன்றொகை. இயல் என்பது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த காலங்கடந்த செய்வினைப் பெயரொச்சம். தோய்ந்ததுபோல் என்பது ஈறுதொக்குத் தோய்ந்த போல் என்றாயிற்று; தோய்ந்தாற்போல் என்பது அங்ஙனமாயிற்று என்பதுமாம்.

(அ)

இதுவுமது.

9. கருவினை தண்மலர்போற் பூத்தன கார்த்தேயுற்
மெரிவனப புற்றன தோன்றி—வரிவனை
முன்கை யிறப்பத் துறந்தார் வரல்கூறு
மின்சொற் பலவு முரைத்து.

(பு - - - - -) மலரைப்போல, பூத்தன - - - - - கார்த்து உற்று - - - - -
நார்ப்பருவத்தை எதிர்த்து, எரி வனப்பு - நெருப்பினது அழகை,
புற்றன - அடைந்தனவாகிய, தோன்றி - தோன்றிப்பூக்களும், வரி

'வளை - வரிகளையுடைய வளையல்கள், முன்கை இறப்ப - முன்கையினின்றும் நீங்கும்படி, இன் சொல் பலவும் உரைத்து-இனிய சொற்கள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி, துறந்தார் - போன நம் தலைவர், வரல்கூறும் - வருதலைக் கூறாநிற்கின்றன, (ஆகையால் நீ வருந்தற்க.)

(வி - ரை.) பூத்தன, உற்றன என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். பூத்தன கருவினோ, உற்றன தோன்றி என இயைத்துப் பொருள் கொள்க; இவ்விரு தொடரும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைதொடாகன். கையிறப்ப - நீக்கப்பொருளதாகிய ஐந்தன்றொகை. (க)

இதுவுமநு.

10. வானேறு வானத் துறற்ற வயமுற
ணனேற ரெருதத லதனோ டெ திர்செறுப்பக்
கான்யாற ரெலியிற் கடுமான்றே ரென் றெழி!
மேனி தளிப்ப வரும்.

(ப-ரை) என் தோழி-என்னுடைய தோழியே! வான் ஏறு - மழை ஏறு, வானத்து உறற்ற - மேகத்திலிருந்து ஒலிப்ப, வயம் முரண் - வலியையும் மாறுபாட்டையு முடைய, ஆன் ஏற்று ஒருத்தல் - ஆனேருகிய ஒருத்தல்கள், அதனோடு - அம்மையேற்றோடு, எதிர் செறுப்ப - எதிராகி வெகுள் (அதுகண்ட நமது காதலரது), கடு மான் தேர் - விரைவியுடைய குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரானது, மேனி தளிர்ப்ப - உனது மேனி தளிர்களும்படி, கான் யாற்று ஒலியின் - காட்டாற்றின் ஒலியைப்போல (ஒலி செய்துகொண்டு), வரும் - வரநின்றது.

(வி - ரை.) வானேறு - இடி. வானம் இடவாகுபெயராய் மேகத்தை புணர்த்தியது. ஆகி - சொல்லெச்சம். கான்யாற்றி ரெலி தேர்வருதலாலாகும் ஒலிக்குவமம். செறுப்ப - காரணப் பொருளதாதலின் இறந்தகாலத்தைக் காட்டிற்றென்க. வானேற்

ரோடு ஆனெற்றொருத்தல், எதிர்செறுத்தல் தேர்வருதற்குக் காரணமென்க. ஆனெற்றொருத்தல் என்பதில் ஏறு என்பதும் ஒருத்தல் என்பதும் ஆண் என்னும் பொருளதாதலின் ஒருபொருட் பன்மொழி. தளிர்ப்ப - காரியப்பொருளதாதலின் எதிர்காலங் காட்டிற் றென்க. (க0)

11. புணர்தரு செல்வந தருபாக்குச் சென்றார்
வணரொலி யைம்பாலாய் ! வலவருதல் கூறு
மணர்த்தெழு பாம்பின் றலைபோற புணர்கோடல்
பூங்குலை யீன்ற புறவு.

(ப - னா.) வணர் ஒலி - வளைந்து தழைத்த, கீம்பாலாய் - கீம்பாலினை யுடையாய்! மணர்த்து எழு - அண்ணாநெழுந்த, பாம்பின் றலைபோல் - பாம்பினது படம்போல், புணர் கோடல் - பொருந்திய வெண்காந்தங்கள், பூங்குலை ஈன்ற - அழகிய குலை ஈனப்பெற்ற, புறவு - காடுகள், புணர்தரு - பொருந்திய, செல்வம் தருபாக்கு - செல்வத்தைக் கொள்ள, சென்றார் - சென்ற தலைவர், வல் வருதல் - விரைந்து வருதலை, கூறும் - கூறாநின்றன.

(வி - னா.) ஒலித்தல்-தழைத்தல்; இகனை “ஒலி நெடும்பீலி” என்னும் நெடுநல்வாடையின் தொண்ணூற்றெட்டாம் அடியில் வருந் தொடரின் உரையால் அறிக. தருபாக்கு இதிற் பாக்கு வினையெச்ச விருதி. சென்றார் - வினையாலணையும்பெயர். வணர்ந்து என்பதில் விருதியும் இடைநிலையுந் தொக்கு வணர் என நின்றது; இது ‘வரிப் புனை பந்து’ என்பது போன்றது. கீம்பால் - பண்புத்தொகைப்புறத் துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது கீந்தாகிய பகுதியினை யுடையது; கீந்துவிதமாக முடிக்கப்படுவது என்பது இத்தன் பொருள். ஈன்ற - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளதாகிய செய்வினைப் பெயரெச்சம். (கக)

இதுவுமது.

12. மையெழி லுண்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
 ஐயந்தீர் காட்சி யவர்வருத நிண்ணிதால்
 நெய்யணி குஞ்சரம் போல விருங்கொண்மூ
 வைகலு மேரு வலம்.

(ப - ரை.) எழில் - அழகாகிய, மை உண் கண் - மையுண்ட
 கண்ணையும், மயில் அன்ன சாயலாய்-மயிலையொத்த சாயலையு முடை
 யாய்! நெய் அணி குஞ்சரம்போல - நெய்யை யணிந்த யானைகளைப்
 போல, இருங்கொண்மூ-பெரிய முகில்கள், வைகலும் வலம் ஏறும்-
 நாடொறும் வலமாக எழாநின்றன; (ஆதலான்), ஐயந்தீர் காட்சியவர்-
 சந்தேக நீங்கிய அறிவினையுடைய நமது காதலர், வருதல் திண்
 னிது - வருதல் மெய்ம்மையாம்.

(வி - ரை.) ஏர்தல் - எழுதல்; இஃது இப்பொருளதாதலை
 “வையகம் பணிப்ப வலனேர்பு” என நெடுநல்வாடையினும், “பாடி
 மிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு” என முலலைப்பாட்டினும்,
 “உலக முவப்ப வலனேர்பு” எனத் திருமுருகாற்றுப்படையினும்
 உள்ளவற்றின் உரையைக் கண்டுணர்க. ஆல் - அசை. (தஉ)

13. ஏந்தெழி லல்குலா யேமார்ந்த காதலா
 கூந்தல் வனப்பிற் பெயறுழ—வேந்தர்
 களிற்றெறி வாளாவம் போலக்கண் வவ்வி
 யொளிற்றுபு மின்னு மழை.

(ப - ரை) எழில் ஏந்து அல்குலாய் - அழகெந்திய அல்குலினை
 யுடையாய்! ஏம் ஆர்ந்த காதலர் - (துணைவரோடு பொருந்தி) இன்ப
 முற்ற காதலையுடையவர்களாகிய மகளிரது, கூந்தல் வனப்பில் -
 கூந்தலினது அழகுபோல, பெயல் தாழ - நீர்த்தாரைகளைப் பெய்ய,

ரதி - அரசாகன களிற்றின்மேல் வீசிய, வான் அரசு வம்போல - வானினது ஒளியைப்போல, கண் வவவி - கண்டார் கண்களைப் பறித்து, ஒளிறுபு - ஒளிவிட்டு, மழை மின்னும் - மேக மின்னொகின்றது, (ஆதலால் நங்காதலர் வருவர்.)

(வி - ரை.) அரசும் - ஒளி. நீர்த்தாரைகளுக்கு மகளிர் கூந்தலுமாம். மேக மின்னுதற்குக் களிற்றெறிந்த வாளாவ முவமாம். காதலர் - காதலையுடைய மகளிர். பெயல் - தொழிற்பெயர்; இது தொழிலாகுபெயராய் நீர்த்தாரைகளை யுணர்த்தியது. தாழ - தாழ்விக்க என்றும் பிறவினைப்பொருளதாகிய தன்வினை வினையெச்சம். (கஉ.)

இதுவுமது.

14. செல்வந் தரல்வேண்டிச் சென்றநங் காதலர்
வல்லே வருத நெளிந்தாம் வயங்கிழாய்!
முல்லை யிலங்கெயி றீன நறுந்தண்கார்
மெல்ல வினிய நகும்.

(ப - ரை.) வயங்கு இழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யுடையாய்! முல்லை-முல்லைக்கொடிகள், இலங்கு எயிறு சன-விளங்குகின்ற (மகளிர்தம்) பற்களைப்போன்ற அரும்புகளை யீனும்படி, நறும் தண்கார் - அழகிய சூளிரந்த மேகங்கள், இனிய - இனியனவாய், மெல்ல நகும் - மெதுவாக ஒலியாகின்றன; (அதனால்), செல்வம் தரல்வேண்டி - பொருளைத் தேடிக்கொள்ளுதலை விரும்பி, சென்ற நம் காதலர் - போன நமது தலைவர், வல்லே வருதல் - விரைவாக வருதலை, நெளிந்தாம் - நிச்சயித்துணர்ந்தோம்.

(வி-ரை.) வயங்கிழாய் - இது விளிவேற்றுமை; இதன் முதல் வேற்றுமை வயங்கிழை; இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். இனிய - குறிப்பு முற்றெச்சம். மெல்ல - குறிப்புப்பெயரெச்சம். (கசு.)

இதுவுமது.

15. திருந்திழாய் ! காதலர் தீர்குவ ரல்லர்
குருந்தின் குவியின ருள்ளுறை யாகத்
தீர்க்கு னினிவண்டு பாட விருந்தும்பி
பிணமுது லுதும் பொழுது.

(ப - ரை.) திருந்து இழாய் - திருந்திய ஆபரணத்தினை யுடையாய் ! வண்டு - ஊன்கள், குருந்தின் - குருந்தினது, குவி இணர் உள் - குவிந்த இணரினது உள்ளிடத்தை, உறை ஆக - தமக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டு, திருந்து இன் இனி பாட - திருந்திய இனிமையாகிய இனி என்னும் பண்ணைப்பாட, இரும் தும்பி-பெரிய தும்பிகள், குழலின் - குழல்போல, ஊதும்பொழுது - ஊதாநின்ற இக்காலத்தில், காதலர் - நம்முடைய தலைவர், தீர்குவா அல்லா - நம்மை நீங்குவாரல்லர்.

(வி ரை.) திருந்திழாய்-விளியேற்றுமை; இதன் முதல் வேற்றுமை திருந்திழை; இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். இணா-பூங்கொத்து. உள் - இஃது ஈண்டு இடப்பெயராக நின்றது. உறை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இஃது ஈண்டுத் தொழிலாகுபெயராய் உறைதற்குரிய இடத்தை யுணர்த்திற்று. பாட - இஃது ஈண்டுக் காரணப்பொருளும், காரியப்பொருளும் இன்றி வந்தமையின் நிகழ்காலங் காட்டிற்று. (கரு)

16. கருங்குயில் கையற மர்மயி லாலப்
பெருங்கலி வான முரதும் - பெருந்தோ
ளசோகி னிளந்தளி ரன்னதின் மேனிப்
பசுலை பழங்கண் கொள.

(ப - ரை.) பெருந்தோள்-பெரிய தோளினையுடையாய்! அசோ
கின் இளந்தளிர் அன்ன-அசோகமரத்தினது இளமையாகிய தளிரை

யொத்த, நின் மேனி - உனது தேகத்தில், பசலை-பொன்னிறமும், பழங்கண் - மெலிவும், கொள-உண்டாகவும், கரும் சூயில் - கருமையாகிய சூயில்கள், கையற - செயலற்றிருக்கவும், மா மயில் - அழகிய மயில்கள், ஆல - ஆடவும், பெரும் கலி - பெரிய ஒலியினையுடைய, வானம் - மேகங்கள், உரறும்-முழங்காநின்றன, (ஆதலால் நந்தலைவர் வருவர்.)

(வி - ரை.) கையற: இதில் கையறு-பகுதி; கையறல் - செயலறல். உரறும் - செய்யுமென்றும்; இதில் உரறு - பகுதி. பசலையையும் பழங்கண்ணையு மேனிகொள என மேனியை எழுவாயாகிக் கூறினுமாம். (கக)

இதுவுமது.

17. அறைக்க விருவரை மேற்பாம்பு சவட்டிப்

- பறைக்குர லேரெடு பவ்வம் பருகி

யுறைத்திருள் கூர்ந்தன்று வானம் பிறைத்தகை

- கொண்டன்று பேதை துதல்.

(ப - ரை.) பேதை - பேதையே! வானம் - மேகமானது, பவ்வம் பருகி - கடல்நீரை யுண்டு, பறைக்குரல் ஏரெடு - பறையைப் போன்ற ஒலியையுடைய இடியோடு நின்று, பாம்பு சவட்டி - பாம்புகளை வருத்தி, அறைக்கல் இருவரைமேல் உறைத்து - அறைக்கலிருவரைமேற் பெய்து, இருள்கூர்ந்தன்று-இருள் மிக்கது; (ஆதலால்), துதல்-உனது நெற்றி, பிறைத்தகை-பிறையின் தன்மையை, கொண்டன்று - கொண்டது.

[வி-ரை.) பேதை! வானம் பவ்வம் பருகி, பறைக்குரலேரெடு பாம்பு சவட்டி அறைக்க விருவரைமேல் உறைத்திருள் கூர்ந்தன்று; ஆதலால் நின்) துதல் பிறைத்தகை கொண்டன்று என இயைக்க. நூல் - இடவாகுபெயராய் ஒலியை யுணர்த்திற்று. உறைத்து-இதில்

துளி என்னும் பொருளதாகிய உறை என்னும் பெயர்ச்சொல்பகுதி. உறை என்பது உறைதல் என்னும் பொருளதாகிய முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அஃது அவ்வாகுபெயராய் உறைதலை (துளி கட்டிப் போதலை) உடைய நீரையுணர்த்த, அது அதன் பகுதியாகிய துளியை முதலாகுபெயராய் யுணர்த்திற்றென்க. வானம் இருள் கூர்ந்தன்று என இயைதலின் இருள்கூர்ந்தன்று என்பது ஈண்டு ஒரு சொல்லின் தன்மைத்து; இதில், இருள் கூர்-பகுதி; இருள்-எழுவாய், கூர்ந்தன்று பயனிலை என்னலாகாதோ எனின், ஆகாது; என்னெனின், அங்கனங் கூறின் வானம் என்னும் எழுவாய்க்கு முடியின்றும் ஆதலின் என்பது. ஏறோடு என்ற விடத்து நின்ற என்றது சொல் லெச்சம். (கஎ)

இதுவுமது.

18 கல்பயில் கானங் கடந்தார் வரவாங்கே
நல்லிசை யேறொடு வான நடுநிற்பச்
செலவர் மனம்போலக் கவினீன்ற நல்கூர்ந்தார்
மேனிபோற் புல்லென்ற காடு.

(ப-ரை.) கல் பயில் - மலைகள் நெருங்கிய, கானம் கடந்தார் - காடுகளைக் கடந்து சென்றவர், வர - வரும்படி, ஆங்கு - அவர் வர வேண்டிய காலம் வந்தவிதமாகவே, வானம் - மேகமானது, நல் இசை - மிக்க ஒசையையுடைய, ஏறொடு - இடியோடு தோன்றி, நடு நிற்ப - உலகங்களுக்கெல்லாம் ஒப்ப நின்றலால், நல்கூர்ந்தார் - வறுமையுற்றவர்களது, மேனிபோல்-தேகத்தைப்போல, புல் என்ற காடு - (முன்னே) புல் என்றிருந்த காடுகள் (இப்பொழுது), செல்வர் மனம்போல - பொருளுடையவர்களின் மனம்போல், கவின் ஈன்ற - அழகைத் தந்தன.

(வி-ரை.) நல் இசை: இதில் 'நல்' என்பது 'மிருதி' என்னும் பொருள் தந்தது, நல்ல வெய்யில் என்பதிற்போல. நிற்ப - இவ்வகர

வறறு வினையெச்சம் ஈண்டுக் காரணப்பொருளில் நிற்பவின் இறந்த காலங்காட்டிற்றென்க; இதில் நில் - பகுதி, லகரமெய் தகரமெய்யா ன்று சந்தி, ப்-எழுததுப் பேறு, அ-விகுதி. ஆங்கு-அந்தவிதமாகவே, அதாவது தலைவர் வரவேண்மய காலந் தோன்றியவிதமாகமே என் பது. (கஅ)

வினைமுற்றிய நிலைமநன் பாகந்தச் சொல்லியது.

19. நாஞ்சில வலவ னிறமபோலப் பூஞ்சினைச்
செங்காண் பராஅந் தகைந்தன—பைங்கோற்
நெடிபொலி முனையா டோடுணையா வேண்டி.
நெடுவிடைச் சென்றதென நெஞ்சு.

(ப - னா.) பூஞ்சினை - அழகிய கொம்புகளையும், செம் கால் - செம்மைபாகிய தாள்களையுமுடைய, மராம் - மராமரங்கள், நாஞ்சில் - கலப்பைப் படையினையுடைய, வலவன் - வென்றியையுடைய பலராமனது, நிறம்போல - நிறத்தைப்போல, தகைந்தன-விரிந்தன; (ஆதலால்), பைங்கோல் தொடி - பசுமையாகிய அழகிய வளையல் கள், பொலி - பொலியாரின்ற, முன் கையாள் - முன்னங்கையை யுடையாள், தோள் - தோள்கள், துணை ஆ வேண்டி - எனக்குத் துணையாதலை விருமபி, என் நெஞ்சு - என் மனம், நெடு இடைச் சென்றது - நெடிய காடாகிய இடத்தைக் கடந்து சென்றது.

(வி - னா.) மராஅம் - இது செய்யுளிரை யனபெடை. தொடி: இது தொடுக்கப்படுவது என்னும் பொருளதாதலின் இதில் இ - செயப்படுபொருண்மை விகுதி. ஆ - இது ஆக என்பதன் ஈறு தொக்க செயவென் வினையெச்சம்; இஃது ஈண்டு ஆதல் என்னும் தொழிற்பெயர்ப் பொருளதாய் வேண்டி. என்னும் வினையின் செயப் படுபொருளாய் நின்றது. நெடுவிடை - இதனை நெடுமை + இடை எனப் பிரிக்க; இது பண்புத்தொகைநிலத்தொடர்மொழி; இதில் இடையில் நிற்கு நிலத்தை இடை என்றதோ ராகுபெயர்.

நெடு என்பதும் இடை என்பதும் கூடி நெடு என்பதன் நீண்டு நேடிடை என்றாயினும், நெடு என்பது தன்னொற்றிரட்டி நெட்டிடை என்றாயினும் ஈனடித தளை பிழைககுமாகலான் அவற்றை நடுவண் வகரவுடம்படுமெய் புணாததி நெடுவிடை என வைத்தார் என்க (கக)

இதுவுமது.

20 வீ றுசால் வேந்தன் வினையு முடிந்தன வாறும பதமினிய வாரின—வேறே டருமணி நாக மனுங்கச் செருமன்னர் சேனைபோற் செலு மழை.

(ப-ரை.) வீ று சால் வேந்தன்-சிறப்பு மிக்க அரசனது, வினையும் முடிந்தன - காரியங்களு முடிந்தன; ஆறும் - வழிகளுட், இனிய பதம் ஆயின - செவ்விய பதத்தினை யுடையனவாயின; மழை-மேகங்கள், அரு மணி - அருமையாகிய இரத்தினங்களை யுடைய, நாகம் அனுங்க - பாம்புகள் வருந்தும்படி, செரும் மன்னர் - போர செய்யும் அரசர்களுடைய, சேனை போல் - சேனைகளைப்போல, ஏறோடு செல்லும் - உருமேற்றோடுங் கூடிச் செல்லாரின்றன.

(வி - ரை.) அனுங்க: இதில் அனுங்கு-பகுதி. செருமன்னர் - இது பெயரச்சத்தொடர்; செரும் மன்னர் என்பது மவவொற்றழிந்து செருமன்னர் என்றாயிற்று; அன்றிச் செருமன்னர் எனவே வைத்து வினைத்தொகைநிலைத்தொடர் என்றேனும், செருதலை யுடைய மன்னர் எனக் கொண்டு இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை யென்றேனுங் கொள்ளுதலுமாம். (உ௦)

இதுவுமது.

21. பொறிமாண் புனைதிண்டேர் போந்த வழியே சிறுமுல்லைப் போதெல்லாஞ் செவ்வி—நறுநுதற்

செல்வ மழைத்தடங்கட் சின்மொழிப் பேதைவாய்
முள்ளெயி றேப்பவ வடிநது.

(ப - ரை.) பொறி - எந்திரங்களாலான, மாண் - மாட்சிமை
யுடைய, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, தின் - வலிவாகிய, தேர்
போந்த வழி - தேர் சென்ற வழிகளில், சிறு முல்லைப்போது எல்
லாம்-சிறிய முல்லைப் புஷ்பங்கள் யாவும், நறு துதல்-அழகிய நெற்றி
யினையும், செல்வம் - உலகத்தின் செல்வத்திற்குக் காரணமாகிய,
மழை - மேகத்தைப்போலுங் கருமை வாய்ந்த, தடம் கண் - விசால
மாகிய கண்களையும், சின் மொழி - மழலை மொழிகளையுமுடைய,
பேதை வாய் - பேதையின் வாயின்கண் உள்ள, முள் எயிறு ஏய்ப்ப-
முள்ளைப்போன்ற பற்களைப்போல, வடிந்து - வடிவுகொண்டு,
செவ்வி - அழகினை (யுடையனவாய நின்றன).

(வி-ரை.) பொறி-எந்திரங்கள். பொறித்தேர் என இயைக்க; இது
முன்றலுருபுமயனுந் தொக்கதொடர்; பொறியையுடைய தேர் என்
றனுமாம். செவவி-அழகு; செம்மை-பகுதி; நறு கெட்டதும் மகர
வொற்று வகரவொற்றாகத் திரிந்ததும் சந்தி; வி - பகுதிப்பொருள்-
விசுதி; மையீற்றுப் பண்புப்பெயர்கள் வேறு பண்புப்பெயர் விசுதி
களோடு புணரும்போதும் பெரும்பாலும் இங்ஙனஞ் சில விகாரங்களை
யடையும்; ஒண்மை - ஒப்பம், தின்மை - திட்பம் என்பனவற்றைக்
காண்க, நன்மை - நன்றி, நலம் என இயல்பாய் வருதலுமுண்டு;
செவவி யென்பது காலத்தைக் குறிக்கின் வகரவொற் றிரட்டியது
சந்தி எனவும், இ-ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி எனவுங்கொள்க. 'உடைய
னவாய் நின்றன' என்பது இசையெச்சம். வடிந்து - இதில் முத
னிலைத் தொழிலாகுபெயராய்த் தெளிந்து விளங்கும் உருவத்தை
யுணர்த்தும் வடி என்பது பகுதி; ஆகலின் இது பெயராமியாகப் பிற
ந்த வினையெச்சமென்க; வடியென்பது வகர விசுதிபெற்று வடிவு
என்றும்; இதுவே பெரும் வரலிற்று. (உசு)

இதுஷ்மது.

22. இளையரு ஸீங்கட் டயர வளையணிந்து
புல்லுண் கலிமாவும் பூட்டிய—நல்லா
ரிளநலம் போலக் கவினி வளமுடையா
ராக்கம்போற் பூத்தன காடு.

(ப-ரை.) இளையரும் - சேவகரும், ஸீங்கட்டு - அழகாகிய கட்
டுத் துணிகளை, அயா - கட்டுதலைச் செய்யவும், லளை அணிந்து -
சாமரையைத் தலையில் அணிந்து, புல் உண்-புல்லுண்ட, கலிமாவும் -
ஒலியையுடைய ருதிரையையும், பூட்டிய - பூட்டவும், காடு-காடுகள்,
நல்லார்-மகளிராதம், இள நலம் போல-இனிமையாகிய நன்மையைப்
போல, கவினி - அழகு பெற்று, வளம் உடையார-வருவாயை யுடை
யவரது, ஆக்கம்போல் - செல்வம்போல, பூத்தன - மலர்ந்தன.

(வி - ரை.) இளையர் என்பது எளிமையாகிய சேவகத்தொழி
லின் இருப்பவர் என்னும் பொருளது. ஈரம் - குளிர்ச்சி; அஃது
ஈண்டு இலக்கணையால் அழகு என்னும் பொருள் தருதது. கட்டு என்
பது கட்டப்படுதல் என்னும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த
செய்வினை முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அது அததொழிவாகுபெய
ராய்க் கட்டப்படுந் துணியை யுணர்த்தியது. அயர்தல் - கட்டுதல்.
வளை - சாமரை. கலி - ஒலி; இது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இந்
னடியாக ஒலித்த, ஒலித்தது, ஒலித்தது என வினைவிகற்பங்க ளுண்
டாத வறிக. மகளிர்தம் இளநலம் - மாதர்க்கு உண்டாகும் இளமைப்
பருவத்தின் அழகு. கவினி - இதிற் கவின் என்னும் பண்புப்பெயர்
பகுதி; இ - வினையெச்ச விசுதி; இப்பகுதி - வினையில் வருதற்
குரிய வினை, பெயர், இடை, உரி என்னும் பகுதிகள் நான்கனுள்
பெயர்ப்பகுதி. வளம் - வளப்பம், செழிப்பு; இது பண்புப்பெயர்;
இது காரியவாகுபெயராய் வளப்பத்திற்குக் (செழிப்பிற்குக்) காரண

மாகிய செல்வத்தை யுணர்த்த அது அதன் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகிய வருவாயை யுணர்த்தியது. (உஉ)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

23. கண்டிரண்டு முததங் கடுப்பப் புறவெல்லார்
தண்டுளி யாவி புரளப் புயல்கான்று [லோ
கொண்டெழில் வானமுங் கொண்டின் றெவன்கொ
வொண்டொடி யூடு நிலை.

(ப - ரை) கண் - கங்கண், திரண்டு - திரட்சியுற்று, முத்தம் கடுப்ப - முத்துக்களை யொக்க, புயல் - நீர்த்துளிகளை, கான்று - (மரங்கள்) சொரிதலால், புறவு எல்லாம் - காடுகளின் இடங்களிலெல்லாம், தண் - குளிர்ச்சியாகிய, ஆலித் துளி - ஆலங்கட்டித் துளிகள், புரள - புரளுமபடி, வானமும் - மேகங்களும், கொண்டு - கருக்கொண்டு, எழில் கொண்டு - (அதனால்) அழகைக் கொண்டு, ஈன்ற - மழையைச் சொரிந்தன; ஒண் தொடி - ஒண்மையாகிய வளை யலை யுடையாய்! ஊடும் நிலை - நீ பிணங்குதற்குக் காரணமாகிய நிலைமை, எவன் - யாது?

(வி - ரை.) கொல், ஒ - அசைகள். ஒண்மை - அழகு; ஒளி யென்பதுமாம். கான்று எனபது செயவென எச்சத்திரிபு. புயல் என்பது முதலாகுபெயராய் நீர்த்துளிகளை யுணர்த்தியது. 'தலைவர் குறித்த கர்காலமும் வந்துவிட்டது. இனித் தலைவர் வந்துவிடுவார். ஆகையால், நீ வருந்துதற்கு நியாய மின்று' எனத் தோழி தலைமகட்கு வற்புறுத்திக் கூறி அவளை ஆற்றுவித்தனன் என்க. (உஉ)

வினைமுற்றிய தலைமகள் நெஞ்சோடு சொல்லியது.

24. எல்லா வினையுங் கிடப்ப வெழுநெஞ்சே!
தல்லோங்கு கானங் களிற்றின் மதநாறும்
பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வான
மெல்லியுந் தோன்றுஞ் செயல்.

(ப-ரை.) கார் வானம்-கரிய மேகங்கள், எல்லியும் - இரவிலும், தோன்றும் செயல் - தோன்றுகின்ற செயலால், பல்-பலவகையாக முடிக்கப்படுகின்ற, இரும் கூந்தல் - பெருமையாகிய கூந்தலையுடையான், பணி நோனாள் - ஆபாணங்களைத் தாங்கவும் ஆற்றாளாய் வருந்துவன்; (ஆகையால்), நெஞ்சே - மனமே! களிற்றின் மதம் நாளும் - ஆண்யானைகளினுடைய மதங்களின் மணம் (எம்மருங்கும்) வீசும், ஒங்கு கல் - உயர்ந்த மலைகளையுடைய, காணம்-காட்டின் வழி யூடே, எல்லா விலையும்-மற்றுஞ் செய்யவேண்டிய எல்லாக் காரியங்களும், கிடப்ப - புறகு செய்தற்குரியனவாக இருக்கவிட்டு, எழு - புறப்படு.

(வி - ரை.) களிற்றின் மதநாளும் ஒங்கு கற்கானம் என இயைக்க. எல்லியும் என்றது பகற்பொழுதிற் றேன்றுதலே யன்றிக் கலவிகுரிய இராப்பொழுதினும் என்னும் பொருளைத் தருதலால் அதின் உம்மை எச்சப்பொருளது. 'கார்வான, மெல்லவும்' எனவும் பாடமுண்டு; இப்பாடத்தைக் கொள்ளின் 'வானம் எல்லவும்' எனப் பிரித்து 'மேகம் யாவும்' எனப் பொருள் கொள்க. (உசு)

பருவங் கண்டழிந்த தலைமக ளாற்றல் வேண்டித்

தோழி தனதாற்றமை தோன்ற உரைத்தது.

25. கருங்கால் வரகின் பொரிப்போ லருப்பவிழ்ந்
தீர்தண் புறவிற் றெறுவி மலர்ந்தன
சேர்ந்தன செய்குறி வாரா ரவரென்று
கூர்ந்த பசலை யவட்கு.

(ப-ரை.) சர்ந்தண் புறவில்-மிக்க குளிர்ச்சியையுடைய முல்லை நிலத்தில், தெறுவி - தெறுவியானது, கரும் கால் - கரிய தாளினை யுடைய, வரகின் பொரிப்போல் - வரகினது பொரியையப்போல, அரும்பு அவிழ்ந்து மலர்ந்தன - அரும்புகளின் இதழ்கள் அவிழப் பெற்று மலர்ந்தன (ஆகையால்), அவா செய் - கந்தலைவர் (தாம் வரு

தற்குரியனவென்று குறித்த, குறி - குறிகள், சேர்ந்தன - வந்து
தோன்றின; வாரார் - (இனி அவர்) வருவாரல்லர், என்று - என்று
எண்ணி (அதனால்), அவட்கு - அவருக்கு (தலைவிக்கு), பசிலை கூர்
ந்த-பசிலை நிறங்கள் மிக்கன.

(வி - ரா.) 'இதற்கு யான் என் செய்வேன்' என்பது இசை
யெச்சம். தெறுவி என்ற இடத்துத் 'தெறுழி' எனவும் பாட
முண்டு. செய்குறி-காலங்காந்த பெயரெச்சத்தொகை. 'அவர் செய்
குறி வாரார் என்று' என இயைக்க. (உரு)

தோழி தலைமகட்துப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

26. நலமிரு கார்த்திகை நாட்டவ ரிட்ட

தலைநாள் விளக்கிற றகையுடைய வாசிப்

புலமெலாம் பூத்தன தோன்றிசின் மென்மொழி

தூதொடு வந்த மழை.

(ப-ரா.) சின் மென் மொழி - சின்மையு மென்மையுமுடைய
மொழியையுடையாய் ! புலம் எல்லாம் - வயல்களிலெல்லாம், தோ
ன்றி-செங்காந்தள்கள், நலம் யிரு-நன்மை மிக்க, கார்த்திகை - கார்த்
திகை மாதத்தின், தலை நாள்-(கிர்த்திகை நகூத்திரங் கூடிய) சிறந்த
நாளில், நாட்டவர் - நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள், இட்ட-ஏற்றிய, விளக்
கின்-விளக்குகளைப்போல, தகை உடையவாகி-மேன்மையை யுடைய
வனவாகி, பூத்தன - மலர்ந்தன; மழை - மேகங்கள், தூதொடு வந்த-
தூதாக வந்தன.

(வி - ரா.) ஆகையால் தலைவர் குறித்தபடி வந்துவிடுவர்; நீ
வருந்தலை என்பது இசையெச்சம். தூதொடு என்பதில் ஒடு விசே
டணப்பொருளது. சின்மை - மென்மைத்தன்மையால் சில சொற்
களையே பேசுதலை யுணர்த்திற்று. சின்மென்மொழி - உம்மைத்
தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். (உசு)

பருவங்கண் டழிந்த தலைமக னாற்றல் வேண்டித்
தோழி தனதாற்றமை தோன்ற உரைத்தது.

27. முருகியம்போல் வான முழங்கி யிரங்கக்
குருகிலே பூததன கானம்—பிரிவெண்ணி
யுள்ளா தகன்றொண் னாடி யாம பாராட்டிற்
பள்ளியுட் பாயும் பசப்பு.

ஐ(ப-ரை) வானம்-மேகங்கள், முருகு-வெறியாட்டாளனுடைய, இயம் போல் - வாததியத்தைப்போல, முழங்கி இரங்க - மிகவும் ஒலிக்க, கானம் - காட்டிலுள்ள (மாங்கள்), குருகு - இளமையாகிய, இலை - இலைகளுக் கிடையில், பூத்தன - பூக்களைத் தோற்றுவித்தன (ஆதலின்), பிரிவு எண்ணி - (தலைவரது) பிரிவை நினைத்து, உள் ளாது-(எனது வருத்தத்தைச் சிறிதுங்) கருதாமல், அகன்றார்-(தலைவர்) சென்றார், என்று - என்று எண்ணி, ஊடி - (தலைவி எம்மோடு பேசுதன் முதலியன விடுத்துப்) பிணங்கினாளாக, பள்ளியுள்-(அவள் படுத்துள்ள) படுக்கையில், யாம் பாராட்டின்-யாம் சென்று பாராட்டினால், பசப்பு - பொன்னிறங்கள், பாயும்-அவளுக்குப் பரவாநின்றன.

(வி - ரை.) 'இதற்கு யாம் என் செய்வோம்' எனபது இசை யெச்சம். இங்குத் தோழி மற்றைத் தோழியாராயுந் தன்னொடு படுத்தி 'யாம்' என்றாள் என்க. 'குருகிலே' எனவும் பாடமுண்டு. 'பாராட்ட' எனவும் பாடம்.

(உஎ)

வினைமுற்றிய தலைமகள் நெஞ்சோடு சொல்லியது.

28. இமிழிசை வான முழங்கக குமிழினர்ப்பூம்
பொன்செய் குழையிற் றுணர்தூங்கத் தண்பதஞ்
செவ்வி யுடையதா நெஞ்சே! யென்காதலியூர்
கவ்வை யமுங்கச் செலற்கு.

(ப - ரை.) நெஞ்சே - மனமே! வானம் - மேகங்கள், இமிழ்

இசை - பறையின் ஒலியைப்போல, முழங்க-ஒலிக்க, பொன் செய்-

பொன்றாற் செய்யப்பட்ட, குழையில் - காதணியைப்போல, குமிழ்-
முகிழ்தத, இணர் - இதழ்களையுடைய, பூந்துணர் - பூங்கொத்துகள்,
தூங்க-அசைய, தண் பதம் - குளிர்ச்சியாகிய இக்காலம், என் காதலி
ஊர் - என் காதலி கொண்டுள்ள, கவவை அழுங்க - துன்பங் கெடும்
படி, செலற்கு - நாம் செல்லுதற்கு, செவவி உடையது ஆம் - தகுநி
யுடையதா யிருக்கின்றது.

(வி - ரை.) 'ஆதலின் இனிச் செல்வோம் வருக' என்பது
இசையெச்சம். குமிழ்-ஒருவகை மாமூமாம். ஈற்றுயிரமெய் தெட்டு
நின்ற ஆம் என்னும் செய்யுமென்முற்று ஈண்டு நிகழ்கால முணாத்
திற்று. இணர் - பூவிதழ்; இஃது இப்பொருளதாதலைப் பல்லினாக
குரலும், எனக் குறிஞ்சிப்பாட்டின் அறுபத்தொன்பதாம் அடியில்
வருந் தொடரின் உரையாலறிக. (உஅ)

இதுவுமது.

29. பொங்கரு ஞாங்கர் மலர்நதன தாங்கார்
தகைவண்டு பாண்முரலும் கானம் பகைகொண்ட
வெவ்வெத திசைகளும் வந்தன்று சேறுநாம்
செவ்வி யுடைய சரம்.

(ப - ரை.) கானம் - காடுகளில், பொங்கரும்-மாக்கினைகளும்,
ஞாங்கர் - பக்கங்களில், மலர்நதன்—; தகைவண்டு—மேன்மையை
யுடைய வண்டிகள், பாண் முரலும் - இசையைப் பாடாநின்றன;
பகை கொண்ட-தனக்குப் பகைவனாகிய வெய்யோன் தன்வசமாகக்
கொண்டிருந்த, எவ்வெத்திசைகளும் - எல்லாத்திசைகளிலும், கார்
வந்தன்று-மேகம்வந்து பொருந்தியது (ஆகையால்), செவ்வியுடைய
சரம்-செம்மையையுடைய வழியில், நாம் சேறும்-(நெஞ்சே! எனது
காதலியின் ஊரை அடைதற்பொருட்டு) நாம் செல்வோம்.

(வி - ரை.) மேகத்துக்குப் பகையாகிய சூரியனைப் பகை
என்றது உபசாரம். முன்பாட்டில் 'நெஞ்சே! என் காதலியூர்' என்ற

சொற்கள் ஈண்டுக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டன. எவ்வெத் திசைகளுங் கார்வந்தன்று என இயைக்க. தாம் - அசை. (உக)

இதுவுமது.

30. வரைமல்க வானஞ் சிறப்ப வுறைபோழ்ந்
திருநிலந் தீம்பெய ருழத—நிரைநாற
ஆகை யுளரு நறுநதண்கா பேதை
பெருமட நமமாட் டுரைத்து.

(ப - 3.) தீம் பெயல்-இனிமையைச் செய்யு மழையானது, வரை மல்க-மலைகள் (தன்கட்டோன்றும் பொருள்வளத்தாற்)சிறக்க வும், வானம் சிறப்ப - (குளிர்ச்சியினால்) ஆகாயமானது மேன்மையடையவும், நிரை நாற - (புதிய வருவாயினால்) கடலானது புதிய தொரு நாற்றத்தை யுடையதாகவும், உறை - (தன்) துளிகள், இரு நிலம் - பெரியபூமியை, போழ்ந்து-பிளகும்படி, தாழ-பெய்தலால், தண் - குளிர்ச்சியாகிய, நறும் கா-நிறந்தசோலைகள், பேதை - எனது காதலியின், பெரும் மடம் - மிக்க இளமையை, நம்மாட்டு உரைத்து - நம்மிடத்துச் சொல்லி (நம்மிடத்துச் சொல்லுதல்போல என்பது கருத்து), ஊதை உளரும் - காட்டின உலவச்செய்கின்றன.

(வி - ரை.) உளரும் என்னுஞ் செய்யுமென் முற்று சிலத்தாகும் என்னும் பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. அன்றி, 'ராமலாகிய காவில் ஊதை உளரும்' எனத் தன்வினையாக முடிந்தது. 'ஆதலின் காதலியர் சேறுநாம்' என்பது இசையெச்சம்.

வினையுற்றிய தலைமகள் பாகற்குச் சொல்லியது.

31. கார்ச்சே ணிகந்த கரைமருங்கி னீர்ச்சேர்ந்து
எருமை யெழிலே நெறிபவர் குடிச
செருமிகு மன்னிற் செம்மாக்குளு செவ்வி
திருநுதற கியாஞ்செய் குறி.

(ப - ரை.) எழில் - அழகாகிய, எருமை ஏறு - எருமக்கடாக்
கடிக், கார் - மேகத்தையுடைய, சேண் இகந்த - ஆகாயத்தை விட்டு
சீங்கிய, நீர்ச் சேர்ந்து - நீரையுடைய குளமுதலிய நீர்நிலைகளை அடை
ந்து, கரை மருங்கின் - அவற்றின் கரைகளின் பக்கங்களில், எறி -
(மாந்தர்களாற்) பறித்தெரியப்பட்ட, பவர் சூடி - பூங்கொடிகளைச்
சூடிக்கொண்டு, செரு - போரில், மிகு - (வெற்றியாற்) சிறந்த,
மன்னரின் - (வெற்றிமாலையைச் சூடிய) மறவரைப் போல, செம்மன்க
கும் - இறுமாப்புற்றிருக்கும், செவயி - இக்காலமே, திரு துதற்கு -
அழகாகிய நெற்றியையுடைய எனது காதலிக்கு, யாம் செய் -
(வருவோம் என) யாம் குறித்த, குறி-குறியையுடைய கலமாகும்.

(வி - ரை.) ஆதலால் 'பாக! தேர் கடாவுக' என்பது இசை
யெச்சம். இச்செய்யுள் பின்வருஞ் செய்யுளைத் தழுவிநின்றது. யாம்-
தணித்தன்மைப்பன்மை, உயர்வு பற்றியது. மறவர் - வீரர். (உக)

இதுவுமது.

32. கடாவுக பாகதேர் காலோடக் கண்டே

கெடாஅப் புகழ்வேட்கைச் செல்வர் மனம்போற்

புடாஅ மகிழ்வண்டு பாண்முரலும் கானம்

புடாஅப் பெருந்தகை நற்கு.

ஞாங்கர் ரை.) பிடா - பிடவமரங்கள், பெரும் தகை - (செழித்துப்
புடை) பெருந்தன்மையை யெய்தியுள்ள, கானம் - காடுகளில், நற்கு-
நெருகுத, தால் ஓடக் கண்டு - காற்று ஓடியுலவுதலைப் பார்த்து, கெடாப்
புகழ் - அழியாத புகழினைச் செய்யும், வேட்கை - (அறவழியினும்)
விருப்பத்தினையுடைய, செல்வர் மனம்போல் - செல்வர்களின் மனத்
தைப்போல, படா - கெடாத, மகிழ் - மகிழ்ச்சியினையுடைய, வண்டு-
வண்டிகள், பாண் முரலும் - இசையைப் பாடாநின்றன; (ஆதலால்),
பாக - பாகனை! தேர் கடாவுக - (எமது காதலியுரை அடைதற்
பொருட்டுத்) தேரைச் செலுத்துவாயாக.

(வி - ரா.) 'பிடாப்பெருந் தகைக்கானம் நற்குக் காலோடக் கண்டு கெடாப்புகழ் வேட்கைச் செல்வர் மனம்போற் படாமகிழ் வண்டு பாண்முரலும்' என இயைக்க. முரலும் என்னுஞ் செய்யு மென் முற்று ஈண்டு நிகழ்கால முணர்த்திற்று. (உஉ)

33. கடனீர் முகந்த கமஞ்ஞ ஸெழிவி
குடமலை யாகததுக் கொள்ளப் பிறக்கு
மிடமென வாங்கே குறிசெய்தேம பேதை
மடமொழி யெவ்வங் கெட.

(ப-ரா.) குட மலை - மெற்குமலை, ஆகத்து - தன் இடத்தில், கொள்ள - (நீர்த்தாரைகளைக்) கொள்ளும்படி, கடல் நீர்-கடலிலுள்ள நீரை, முகந்த - பருகிக்கொண்டதனாலாகிய, கமம் - நிறைந்த, குல்-கருவினையுடைய, எழிவி - மேகங்கள், பிறகும்-தோன்றும், இடம் என-காலமாகிய இடமே நாம் மீண்டு வருதற்குரியதென்று, பேதை-பேதைமையாகிய, மடம் மொழி - மென்மையாகிய மொழியினையுடைய எம் தலைவியினது, எவ்வம் - தன்பம், கெட - நீங்க, ஆங்கு - நமது ஊரில், குறி செயதேம - குறி செய்தோம்.

(வி - ரா.) ஆதலால், 'பாகனே! விரைந்து தேரைச் செலுத்து வரயாக' என்பது இசையெச்சம். ஈண்டு இடமென்றது காலமாகிய இடத்தை. முகந்த என்னும் பெயரெச்சங் காரணப்பொருளது. கொள்ள, கெட என்னும் வினையெச்சங்கள் ஈண்டுக் காரியப்பொரு ளில் வந்தனவாகவின் எதிர்கால முணர்த்தின. மடமொழி - பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். (உஉ)

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளாற்றல் வேண்டித் தோழி
தனதாற்றமை தோன்ற உரைத்தது.

34. விரிதிரை வான முவப்பப் பருகிப்
பெருவிறல் வானம் பெருவரை சேருங்

கருவணி காலங் குறித்தார் திருவணிநத
வொண்ணுதன் மாதர் திறத்து.

(ப-ரை.) திரு-அழகினுக்கு, அணிந்த-அழகுசெய்த, ஒன்றுதல்-
ஒளியினைக் கொண்ட நெற்றியினையுடைய, மாதர் திறத்து- எமது
தலைவியினிடத்து, பெரு விறல் - மிகக் வெற்றியையுடைய, வானம்-
மேகம், விரி திரை - மிகுந்த அலைகளையுடைய கடலிலுள்ள, வான்
அம் - மிகுதியாகிய நீரை, உவப்ப - களிக்க, பருகி - உண்டு, பெரு
வரை - பெரிய மலையில், சேரும் - மழைநீராகச் சேர்த்தற்குரியதாகும்
படி, கரு அணி-கருவினால் அலங்கரிக்கப்படும், காலம்-காலமே (யாம்
வருத்தற்குரியதென்று), குறித்தா - குறி செய்தனா.

(வி - ரை.) 'இன்னும் வந்திலரே என் செய்வேன்' என்பது
இசையெச்சம். விரிதிரை-வினைத்தொகை; இதில் திரை என்பது-
சினையாகுபெயராய்க் கடலை யுணர்த்தியது; திரை என்பது தனி
நின்று பலவிடங்களிற் கடலை யுணர்த்தலின் விரிதிரை என்பதை
வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை என்றுரை
த்தலாகாது. திருவணிந்த - நான்கன்றொகை. மாதர்திறம் - ஆறன்
றொகை. (உச)

சூதுவியது.

35. சென்றநங் காதலர் சேணிகந்தா ரென்றெண்ணி
யொன்றிய நோயோ டிடும்பை பலகூர
வென்றி முரசு னிரங்கி யெழில்வான
நின்று மிரங்கு மிவட்கு.

(ப - ரை.) சென்ற - (வேந்தன் தொழின்மேற்) சென்ற, கம்
காதலர் - கம்முடைய காதற்றலைவர், சேண் இகந்தார்-மிகவும் தூரத்
திற் சென்றிருக்கின்றார், (ஆதலாற்றான் தாம் குறித்த காலத்தில்
வந்தவர்) என்று எண்ணி - என்று நினைந்து, ஒன்றிய நோயோடு -
மனத்திற் பொருந்திய நோயோடு, பல இடம்பை கூர - (கத்தலைவி)

பல துன்பங்கள் மிகப் பெறுதலால், இவட்டு-இங்ஙனம் துன்ப மிகப் பெற்ற நந்தலைவியின்பொருட்டு, எழில் வானம் - அழகிய மேகங்கள், நின்றும்-வானத்தில் இருந்தும், வென்றி முரசின்-வெற்றியை யுணர்த்து முரசின் ஒலிபோல, இரங்கி-ஒலித்து, இரங்கும் - இரங்கா

(வி - னை.) 'இங்ஙனம் மேக மிரங்குதலைக் கண்டும் நம் தலைவர் வந்திலரே' என் பொயோம்' என்பது இசையெசசம் வானத்தி லிருக்கு மேகமும் இரங்குவதற்குரியதாகும் நந்தலைவியின் மெல்லியற் றன்மையைய யுணர்ந்தவராகும் நந்தலைவா இன்னும் வாய்மைக்குக் காரணம் யாது, என்பது கருத்து. முரசு என்பது பொருளாகுபெயராய் அதன் ஒலியை யுணர்ந்தியது. வென்றி முரசு - இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. (உரு)

வினாழ்ந்திய தலைமகள் பாகநெடு சோல்லியது.

36. சிரல்வாய் வனப்பின வாகி நிரலொப்ப
வீரநதன் டளவந தகைநதன்—சீர்ததக்க
செல்வ மழைமதாகட் சின்மொழிப பேதையூர்
நலவீருந் தாக நமக்கு.

(ப - னை.) நாம் தண் - மிக்க குளிர்ச்சியினையுடைய, தளவம் - மூல்லைமலர்கள், சிரல் - சிச்சிலிகருருவியினது, வாய் - வாயைப் போன்ற, வனப்பின ஆகி - அழகையுடையவாகி, நிரல் ஒப்ப-வரிசையாக, தகைந்தன்-மலர்ந்தன் (ஆதலாற் பாகனே!), சீர் - சிறப்பினை யுடைய, தக்க - தகுதி வாய்ந்த, செல்வம் - செல்வத்தன்மையினைக் காட்டும், மழை - குளிர்ச்சியினையுடைய, மதர் - (இளம்பருவத்தினி அறிகுறியாக) மதர்த்துள்ள, கண் - கண்ணையும், சின் மொழி - சிலவாகிய மொழியினையுமுடைய, பேதை ஊர் - நங்காதலியின் ஊரில், நமக்கு நல் வீருந்து ஆக-நமக்கு நல்ல வீருந்தாதல் வேண்டும்

(வி-ஐ.) 'பாகனே விரைந்து தேரைச் செலுத்துக' என்பது இசையெச்சம். பேதையூர் நல்ல வீருத்தனைப்போல இன்பஞ் செய்வதாக என்பதுமாம். 'நிழலொப்ப' எனவும் பாடம். (உச)

பருவங்காட்டித் தோழி தலைமகனை வற்புறுத்தியது.

37. கருங்கடன் மேய்ந்த கமஞ்சு லெழிலி
பிருங்க லிருவரை யேறி யுயிர்க்கும்
பெரும்பதக் காலையும் வாரார்கொல் வேந்த
னருந்தொழில் வாய்த்த நமர்.

(ப-ஐ.) வேந்தன் - அரசனுடைய, அரும் தொழில் - அருமையாகிய தொழில், வாய்த்த - வாய்க்கப்பெற்றுச் (சென்ற), நமா - நம் முடைய தலைவர், கரும் கடல் - கரிய கடலிலுள்ள நீரை, மேய்ந்த - உண்டதொலாகிய, கமம் - நிறைந்த, குல்-கருவியையுடைய, எழிலி - மேகங்கள், இரும் கல் - பெரிய கற்களையுடைய, இருவரை - பெரிய வரையினது மேலான இடத்தில், ஏறி - ஏறி இருந்து, உயிர்க்கும் - (மழைநீரைச்) சொரிகின்ற, பெரும் பதம் - மிக்க செவவியினை யுடைய, காலையும் - இக்காலத்தினும், வாரார் கொல் - வாராமலிருப்பாரோ.

(வி-ஐ.) 'வருவர், நீ கலங்கலை' என்பது இசையெச்சம். மேய்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருளது. வரை என்பது சினை யாகுபெயராய் மூங்கிலை யுணர்த்த அது தானியாகுபெயராய் மலையை யுணர்த்தவின் இருமடியாகுபெயர். காலையும் என்பதிலுள்ள உம்மை உயர்வுசிறப்போடு கூடிய எச்சப்பொருளது. வாரார்கொல் என்பதிற்கு 'கொல்' வினாப்பெருளில் வந்தது. (உஎ)

இதுவுமது.

38. புகர்முகம் பூழி புரள வுயர்நிலை
வெஞ்சின வேழம் பிடியோ டிணைதாழத்

